

جزوه حقوق مدنی 6 با کیفیت بالا

[برای دانلود جزوه کامل اینجا کلیک کنید](#)

نمونه متن جزوه:

قانون مدنی اموال منقول را به دو دسته تقسیم میکند: 1- منقول ذاتی یا مادی 2- منقول تبعی یا غیر مادی. بر این تقسیم بندی قسم سومی نیز اضافه میکنیم که عبارت است از 3- مال از پیشاپیش منقول

مال منقول ذاتی یا مادی که در این مورد ماده ی 19 ق.م. میگوید "اشیایی که نقل آن از محلی به محل دیگر ممکن باشد بدون اینکه به خود یا محل آن خرابی وارد آید منقول است" در این ماده مقنن از اموال منقول ذاتی سخن می گوید و این ها اشیایی هستند که در عالم خارج تجسم مادی پیدا میکنند. به دین جهت نام دیگری به نام اموال مادی دارند. قابلیت تحرك که ضابطه ی تقسیم اموال به منقول و غیر منقول است در اموال منقول ذاتی یا مادی ممکن است

1- در نهاد خود این ها نهفته باشد و از جایی به جای دیگر حرکت کنند مانند حیوانات

2- برخی دیگر فاقد نیروی تحرك درونی هستند بلکه باید با نیروی خارجی آن ها را به تحرك درآورد. مثل اشیا منقول بی جان از قبیل کتاب ها، میز ها... پس منقول ذاتی به دو دسته تقسیم می شوند:

حیوانات: این که مقنن حیوانات را مورد حمایت قرار داده بدین سبب است که 1- از اتلاف اموال جلوگیری کند چون حیوانات در حکم اموال انسان به شمار می آیند 2- یا برای تامین منافع عمومی چرا که حمایت از حیوانات حمایت از محیط زیست است که منفعت عمومی دارد 3- از جریحه ساختن احساسات مردم جلوگیری می کند

در مورد حیوانات توجه به سه نکته ضروری است که 1- حیوانات طرف حق و تکلیف قرار نمی گیرند بلکه موضوع حق هستند". پس منقول ذاتی بوده و اجزای مثبت دارایی را تشکیل میدهد 2- حیوان جزو مباحات است و توسط نخستین شکار یا حیزات به ملکیت انسان در می آید. 3- حیوان به عنوان مملوک صاحب مورد استفاده قرار می گیرد (5070 تا 570 ق.م). باید دانست که اگر چه حیوان منشا استفاده برای صاحب خود است ولی ممکن است برای صاحب خود منشأ مسوولیت مدنی نیز واقع شود در این زمینه ماده ی 334 ق.م. می گوید: مالک یا متصرف حیوان مسوول خساراتی نیست که از ناحیه ی حیوان وارد می شود. مگر این که در حفظ حیوان تقصی ر کرده باشد لیکن در هر حال اگر حیوان به واسطه ی عمل کسی منشأ ضرر گردد فاعل آن عمل مسوول خسارت وارده خواهد بود.

اشیا بی جان: جان از محلی به محل دیگر بدون این که به خود یا محل آن خرابی وارد آید دو نکته را باید یادآور شویم: 1- این گونه اشیا در صورتی که به مالی غیر منقول ملحق و ملصق شوند، توسط عمل انسان غیر منقول شده اند (ماده ی 13 و 14 ق.م). یا این که برای کشاورزی یا ابیاری اختصاص یابند (ماده ی 17 ق.م). که در حکم غیر منقول هستند) به صورت غیر منقول در می آیند.

قانون مدنی در دو ماده ی 21 و 22 از برخی از مصادیق اشیا بی جان سخن به میان آورده است. **ماده ی 21:** این ماده می گوید: "انواع کشتی ها ی کوچک و بزرگ و قایق ها و آسیا ها و حمام هایی که در روی رود خانه ها و دریا ها ساخته می شوند و می توان آن ها را حرکت داد و کلیه ی کارخانه ها یی که نظر به طرز ساختمان جزو بنای عمارتی نباشد داخل در منقولات است ولی توقیف بعضی از اشیا مزبوره ممکن است نظر به اهمیت آن ها موافق ترتیبات خاصه به عمل آید". لذا اموال منقوله بر ارزش نیز همچنان منقول به حساب می آیند و لذا برای از بین بردن اینتوهم که ارزش زیاد اموال منقول موجب نمی شود که بر خلاف طبیعت آن ها غیر منقول بنگاریم مقنن از اموال منقولی که دارای ارزش زیاد هستند سخن می گوید و اعلام می دارد که این ها همچنان منقول به حساب می آیند. پس به طور خلاصه می توان گفت مقنن ما در ماده ی 21 از "از اموالی که منقول بوده اند و لی الان در جایی ثابت و مستقر شده و به علت حجیم بودن جابه جایی آنها آسان نیست منقول دانسته است

ماده ی 22: "مصالح بنایی از قبیل سنگ و آجر و غیره که برای بنایی تهیه شده یا به واسطه بینایی از بنا جدا شده باشد مادامی که در بنا به کار نرفته داخل در منقول است" به موجب این ماده مصالح بنایی که در جایی گردآوری شده تا به وسیله ی آنها بنایی ساخته

شود بر اثر این تخصیص صفت منقولی خود را از دست نمی دهند . برعکس مصالحی که در نتیجه ی خراب شدن یا تخریب ساختن از آن جدا می گردد به محض جدایی وصف منقولی خود را باز می یابند

اسناد در وجه حامل : از نظر حقوقی سند نوشته ای است که در مقام دعوی می توان به آن استناد جست . پس وسیله ای برای اثبات حق بوده و ارزشی غیر یک کاغذ ندارد . آن چه از لحاظ حقوقی دارای ارزش و اهمیت است آن طلبی است که به واسطه این سند مورد شناسایی قرار می گیرد. به عبارت دیگر ارزش اقتصادی مختص خود حق است و نه مختص سند که تنها وسیله اثبات حق است ولی در برخی موارد موضوع سند چنان با ماهیت آن مخلوط شده که گویی مالک نوشته صاحب واقعی حق است و حق مالی از اجزا سند شده. مثل اسکناس، چکهای تضمین شده، سهام بینام شرکتها، بروات، سفتهها و چکهای در وجه حامل که با این که کاغذ این اسناد ارزشی ندارد چون دلیل وجود حق مالی است که به متصرف برگه تعلق دارد قابل داد و ستد شده است پس به همین اعتبار اسناد در وجه حامل را میتوان جز اشیاء مادی منقول به حساب آورد. چنان که طلب کار همان کسی است که حامل و در دست دارنده ی طلب است. (باید توجه داشت اسناد دو دسته اند : اسناد در وجه حامل و اسناد در وجه نام معین. اسناد در وجه حامل، مال منقول مادی است .)